

מסורת הש"ס

(א) לעיל כו.; (ב) לעיל כו.,
(ג) [לעיל יז: וש"נ], (ד) ס"א
כל זה אינו, (ה) [פסוק
רש"ל], (ו) [לעיל יז:],
(ז) בס"א: של אחריו תחלה,
(ח) [ז"ל אחר ד"ה מאמר],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וגט אחר
הד"א עם ד"ה דציאה וכו'
פסול בשמיה הס"ד:
(ב) ד"ה חולץ וכו' דשמיה
אינו גט:

תום' חד מקמאי

פרק ר"ג ח"ר (ימצא ב)
 [יבד] אמר ר"ג א"ר
 אחי ש"ר בביבית שגפלי
 ופ"י יבם א' נתנן ש"ר
 לעני ר"ג אומר קרובותיה
 ראשונה ואסור בקרובותיה
 מהר"ר אסור בקרובותיה
 יב"א אסור בקרובותיה
 שנתן וחולץ לאחת וכן
 אחת מוצא ב"י יבמין
 ויבמה אחת פ"י ששתתולץ
 לאחת מהן ופרטין מניה
 לרב דאמר חליצה פסולה
 צריכה לחלוו לר' יצחק
 האחין, ופרק יבין ר"ג
 ח"ר לרבנן א"ר ש"ר
 ובט א"ר ש"ר ויבמאמר
 אחי אמרנו נמי פליגי
 וז"ל דקיל ש"ר וזה פליגי
 מאי דפסיקא בפ' ד'
 אחין ר"ג ח"ר חליצה
 פסולה צריכה לחלוו לר'
 כל האחין וכן הלכתא
 כ"ה את' דקתי נ"ר
 אחת מוצא ב"י יבמין
 ויבמה אחת ומדאקשין
 ר"ג מספא דשני יבמין
 לא מקשין מירשא דשתי
 יבמות קרובות חליצה לא
 יכולתא אלא ר"ב אל' פליג
 בדר' שמואל דאמר חלץ
 לבעלת הגט לא נפטרת
 צריכה נפטרת בעלת
 הגט ולא מילתא דהיחין
 אהדי גינורו וזה דאמר
 נמי חולץ לראשונה כי
 הלכתא כותיה איהו ש"ר
 א"ר זיקה. וזה יוש
 זיקה וק"ל כשמואל חלץ
 לבעלת הגט לא נפטרת
 צריכה:

מאי טעמא דר"ג. דלמא אין גט אחר
 דלא מיתסר בתרה בקרובותיה: **שש**
 וגט לזו פסל את הראשונה ואסור בקר
 גט לזו ומאמר לזו בעלת מאמר זריכה
 אחר ביאה שאמר כגון מאמר
 לזו ובעל לזו וגט לשלישית מהני גט
 ואסור בקרובותיה: ^(ז) (דביאה פסולה
 היא בשניה דמאחר שעשה מאמר
 בראשונה פסולות) **בשניה:** **ומאמר**
אחר ביאה וגט. גט לזו ובעל לזו
 ומאמר לשלישית קונה מאמר זריכה
 גט ואסור בקרובותיה: **ואי אמרה**
מספא ליה. בדחיית הגט וקניית
 מאמר: **סיהוי.** הך ביאה אומצית
 דביאה בתחלה ותיקני ולא תהני
 מעשה שלישית בין בגט אחר ביאה
 ומאמר בין במאמר אחר ביאה וגט
 ממה נפשך **גט אחר ביאה ומאמר**
 לא ליהני דאי מאמר קמא קני לגמרי
 תו לא מהני ביאה וגט אבתריה ואי
 מאמר לא קני מידי מנצח ביאה של
 אחרי ביאה בתחלה ושכרה ותו לא
 מהני גט בשלישית דהא תנן^(ח) הבעלה
 בזמן שהיא בתחלה אין אחריה כלום
 וכן במאמר אחר ביאה וגט דאי גט
 קמא דחי תו לא מהני ביאה ומאמר
 אבתריה ואי גט לא דחי מידי מנצח
 ביאה שלאחריה בתחלה^(ט) ושכרה היא
 וקונה ומאמר דבתריה לאו כלום היא:
אלא. פשיטא לה דגט דחי קצת
 ומאמר קני קצת הלכך ביאה של
 אחריה אינה תחלה. ומיהו מי' ש'
 מאמר אחר גט וגט אחר מאמר ואין
 מאמר אחר מאמר ולא גט אחר גט
 דאמר רבנן בחד ז' מהני זה גט
 לדחות חזיה וחד ז' מהני זה מאמר
 לקנות חזיה: **גט אחר גט לא דחי**
דהא דהני ליה קמא. כל כה גט הלכך
 לאו כלום הוא ומותר בקרובותיה וכן
 מאמר אחר מאמר דהא קנה קמא
 כל כה מאמר: ^(י) **האי מילתא כו'.**
 גט אחר מאמר מאי דשייר מאמר מן
 קמייתא דחי גט בבתיירא וכן בשני
 ביצמן מאי דשייר מאמר דלמא דחי
 גט דבתרא: **מאמר אחר הגט.**

מאי דשייר גט דקמא מן הזיקה דלא
דחיה קני מאמר דבתרא: ורבנן.
דפליגי עליה דר"ג דלמרי יש גט אחר
גט אחרי לך: כל חד וחד. מן
היבמין חיקנו ליה רבנן גט ומאמר
בכל היבמות הלכך ליכא למימר קמא
דחיה כל כח הגט קמא כל כח הא
דחיה דלית ליה בזה יבמה הא
דחיה אבל כח גט דלחיה בזה יבמה
גט אחר ביאה שאחר מאמר ויש מאמר
כו'. דלילו ביאה אחר מאמר מהניא
הני ליה לכוליה שוירא דגט. כל מה ש
גמליא [ועל ג.] אין מאמר אחר מאמר
בין שהיה אחר הגט מדלא קמי מוד
בין מה ששייר גט לביתה ד"ש מאמר
וכדאמר שם עמאל לעיל [ג:] "מ' אמור ר'
למה הוי הלילה מעלייתא לאיפסורי
עצמו בקרובות שניה שאם יחולק לה נס'
זה גט ר"ג אומר חולק לה הראשון וה'
גט לראשונה כו'. לקמן [ע"פ] פריך כיון
דאמר שמואל חולק לנעמה בנה. וכלו לפ'
לילה לאפסועי זיקה אלימתא דזרתא
לשמואל. ומדדבין ליכא לאותובי שמואל
היינו טעמא דתרייהו ויקתא קלישא
מעלייתא: ר"ג פבר אין זיקה. דלמאר

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

נא.

דמספיקא ליה גט אי דחי אי לא דחי. לא מני למימר דפסיטא ליה דגט ודחי דחי ומאמר ודחי קונה דל"כ אמאי מהני מאמר אחר הגט ובג אחר מאמר ואע"ג דלכתי לא ידע צריכתא דבסמוך דמודה ר"ג דיש גט אחר מאמר כו' מתניתין משתמע דאין ליה דיש גט אחר מאמר לר"ג דדוקא נקט גט אחר גט אחר ובמאמר אחר מאמר דלא מהני אבל מאמר אחר הגט או איפכא מהני:

עדיפא ממאמר דאילו מאמר
בו'. דמאמר האחרון אין
יכול לתפוס במקום שתפס הראשון
וציאה פסולה תופסת אחר מאמר
אותו זד עלמנו שתפס המאמר דסבדרא
הוא שאין תופס אלף אותו זד שתפס
המאמר דתורויהו לקנות והיינו משום
דעדיף ממאמר לפי שהיא דלורייטא
וגריעא ממאמר דאילו מאמר אחר
הגט קני לכוליה שירא דגט שהרי
אין מאמר מועיל אחריו אבל ציאה
לא קני לכוליה שירא דגט שהרי מאמר
מועיל אחריה ואם הימה קונה כל
השיור לא היה מאמר מועיל אחריה
לתפוס מה שפסה הציאה דציאה
עדיפא ואלוימא לא שיהא דלורייטא
דכפישית ואחתי לפרושי טעמא דלא
תקשה הא דציאה עדיפא ממאמר
אע"ג דגריעא גמי ממאמר ובקונטרס
פירש דאילו ציאה אחר גט לא קניא
לכוליה שירא דגט דיש ציאה אחר ציאה
פסולה ותינה דלא אשכחן צהדיא להאי
מילתא שמהא לר"ג ציאה אחר ציאה
פסולה מיהו י"ש לדקדק דיש ציאה
אחר ציאה פסולה לר"ג דאין ציאה
אחר ציאה פסולה משום שכל ציאה
הראוי לציאה פסולה ציאה הראשונה
ואין האחרונה יכולה לתפוס אחריה
אע"ג דראשונה לא קניא כוליה שירא
דגט א"כ מנא ליה שמאמר קונה
כוליה שירא דגט שמה גט ומאמר
משייר אלף שאין במאמר אחר כח
לחול אחריו במה ששייר כמו שאין
ציאה אחר ציאה פסולה חף על
פי ששייר לקונה מאמר אחריה:
כולהו

מליאל אומר נותן גם לראשונה וחולץ לה ואסור
בבות שניה וחכמים אומרים בנותן גם לשתייה ואסור
ה לאחת מהן וכן אתה אומר בשני ימים ויבמה
ט לזו וגט לזו ר"ג אומר חולץ לראשונה ואסור
יובות שניה לימא תיהוי תיובתא דשמואל דאמר
הגט לא נפטר צרה אמר לך שמואל כי אמרי אנא
ז זיקה ור"ג סבר אין זיקה ומדר"ג סבר אין זיקה
רבנן

וכן לענין מאמר: והיא ציאה פסולה דו'. כלומר תכתיב חמור ר"ג יס
עית שהיא פסולה עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר: עדיפא ממאמר
למא יס ציאה אחר מאמר: וגריעא ממאמר דאילו מאמר אחר הגט
מועיל כלום אחריו אם חזר ועשה מאמר בשלישית כדקאמר רבן
גט אי לא אין מאמר אחריו ולא פלוו בין שהיה מאמר ראשון בתחלה
מאמר גט: ואילו ציאה אחר הגט לא קניא ליה לכוליה שוורא דגט.
בזמן שגט בתחלה אין אחריה כלום אצל באתנא יס אחריה כלום
כו': ה"ג ונתן גט לו וגט לו ר"ג דו': חולץ לראשונה. וכו' דאי חולץ
גט חליצה דידה מעלייתא היא אלא עכא טובא אשמועינן שלא יאסרו
בקרובות שתיין: וכן אסא אומר בשני יבמין ויבמה אחס. נתן זה גט
מים שניהם אסורין בקרובות: מאמר בוו ומאמר בוו ר"ג אומר נותן
תמיבס קמייתא דהא לא איפסקה עליה: לימא תיבס תיבסא דשמואל
ין ואח"כ חולץ לא לא נפטרה נרמא משום דקלישא זיקתה ולא אלימא
גט אחר גט נמנא זיקה שניה שלימה וקמין חולץ לראשונה וקשה
ת מהן אלמא חליצת בעלת גט פוטרת נרמא לא קשה לשמואל דהכא
ט: יס ויקא. אלימא זיקתה ולא פסקה זיקה שלימה אלא בחליצה
נה מינא כו' הלכך כיון דלאו אלימא זיקה פסקה בחליצה כל דהו:
רבנן

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ה מהלכות
ידוע הלכה טו טווש"ע
אה"ע סימן קע סעי' ג ד:
כא ב מ"י שם וטוש"ע
שם סעיף ו:

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רש"י

ורודו ר"ג. דלמך און
 זע אחר גען מרדא סוף
 שיש שט אחר מחל
 כגון ב' ימות מחל
 זעש מחל וס
 ואח"כ נתן גען וס מחל
 זע לפסוק הראשונה עליו
 משום און יצנה וסלמך
 בקרבות הראשונה כנראה
 ולא למען מחל כנראה
 ואח"כ שני מיינ וס
 וסדא גען (דערי)
 וסאמר אחר גען.
 און נתן גען
 ואח"כ עשה מחל בנראה
 און למען גען שט קח
 מנאס חלף וס קו לא
 קי מחל ימין בנראה
 און זע מחל וס
 זע למחל וסאמר
 בקרבות (סס) חלף
 בלעל אגט לא כנראה
 צרי. ב' ימות מחל און
 וסן יס גען למחל וסן.
 זע קלף חלף אונגט
 כן, קח און זע וס
 קח לא וספעה און
 (שולח ב).